

جناب میرزا محمد حسین علیہ بہاء اللہ

بنام خداوند یکتا

مقصود از آفرینش ظهور این یوم امنع اقدس که در کتب و صحف و زیر الهی بیوم اللہ معروفست بوده و جمیع انبیا و اصفیا و اولیا طالب لقای این یوم بوده‌اند چه که مکلم طور ظاهر و افق ظهور روشن و باهر است هر نفسی باین موهبت کبری فائز شد او بکلّ خیر فائز است و آن جناب بعنایت الهی باین مقام اعزّ اعلیٰ رسیدند از ریحی محبتش آشامیدند و بافکش توجّه نمودند و بذکرش که از اثمار شجره باقیه است مرّه بعد مرّه فائز شدند قدر این مقام را بدان و باسم مالک ایّام حفظش نما جمیع عالم بیک کلمه که از لسان قدم جاری شود معادله نموده و نخواهد نمود طوبی لمن فاز بها و ویل للغافلین انشاء اللہ آن جناب بکمال روح و ریحان بذکر حقّ جلّ جلاله مشغول باشند و از دوش فارغ و آزاد ستمضی اللیالی و الاّیام و یقی لک ما نزل من لدی اللہ العلیم الخبیر البهّاء علیک و علیهم و علی من فاز بادراک هذا الیوم العزیز البدیع

این سند از [کتابخانه دیجیتال](http://www.bahai.org/fa/legal) بهیابی داندود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایند.

آخرین ویراستاری: ۱۹ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۴:۳۰ بعد از ظهر